

[Den fungerende Statsminister.]

derne i at gaa ud i en Kamp for at tiltvinge sig en større Del af de Udbytter, som visse Selskaber nu kan konstatere. Selv om det ikke forholder sig saaledes, mener jeg dog — og det fremgik ogsaa af min Forelæggelsestale —, at naar Arbejderne har villet vedtage det foreliggende Forslag med et Flertal af afgivne Stemmer, har de vist stor Resignation, og man bør ikke her søge at beskære de beskudne Tillæg, som gives Arbejderne.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen ønskede at faa undersøgt, hvilke Grupper af Arbejdsgivere der har stemt imod Forslaget. Jeg tror, det vanskeligt lader sig gøre. Inden for Arbejdsgiverne stemmer man jo i Forhold til Millioner udbetalt Arbejdsløn, og saa vidt jeg ved, er der hemmelig Afstemning, og det vilde vist derfor være umuligt at faa opklaret dette Spørgsmaal. Men for øvrigt synes jeg ogsaa, det er af mindre Betydning.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen siger, at det er vel Meningen, at Rigsdagen hvert Aar skal træffe Afgørelse i disse Spørgsmaal. Nej, det mener jeg ikke den skal, det kan ikke være Meningen. Naar man har indført nye Forhandlingsregler, og Parterne har Anledning til at føre Forhandlinger, maa det kræves, at disse Parter handler under Ansvar, ogsaa ved en Afstemning, og ikke handler, saaledes som man har gjort nu, som det er fremhævet bl. a. af Socialdemokratiets ærede Ordfører: at man efter alt at dømme inden for Arbejdsgiverkredse har søgt at faa Forslaget vedtaget, men kun med en ganske lille Majoritet. Hvis det er rigtigt, at man ved en Afstemning lader saadanne Hensyn være afgørende, uden virkeligt at gaa ind paa selve Forslagets Indhold og stemme ja eller nej, saa er der noget galt, og saa vil det ikke kunne undgaas, at den Dag kommer — der kan ogsaa være andre Forhold, der vil bevirke, at den kommer —, hvor vi er ude i den store Arbejdskamp. At vi nu to Aar i Træk har fremsat et saadant Forslag i Rigsdagen, skal ikke være ensbetydende med, at naar Parterne ikke har kunnet enes og derefter lader Sagen gaa til Forligsmanden, og saa en af Parterne forkaster Forligsmandens Forslag, skal Rigsdagen være den Myn- dighed som træffer Afgørelsen. Det kan ikke og skal ikke være det normale i kommende Tider.

Venstre ønsker en Voldgiftsdomstol, men med en noget anden Sammensætning end i Fjor. Jeg maa bestemt fraraade det. Her er, som jeg har nævnt, Tale om smaa

Tillæg, og jeg kan ikke indse, at der opnaas noget som helst ved at faa en Voldgiftsdomstol, kun at Sagen udskydes til unødigt Uro for Erhvervene. Jeg fraraader det meget bestemt og anbefaler meget, at man enes om det Lovforslag, der er fremsat her, uden at man dertil knytter en Voldgiftsdomstol.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen spurgte saa, om ikke man burde undersøge, hvilke Konflikter der kunde komme i de følgende Maaneder. Det var jo et Spørgsmaal, som spillede en stor Rolle i Fjor, hvor der var flere opsagte Overenskomster, for hvilke der, da Rigsdagen beskæftigede sig med Sagen, ikke var tilendebragt Forhandlinger eller stillet Mæglingsforslag. Det stiller sig jo anderledes i Aar. Saa vidt mig bekendt er der kun eet Fag, nemlig Bryggeriarbejderne, hvor man ikke er færdig med Forhandlingerne, men det er jo et Fag, hvor en Konflikt ikke vilde gribe ind i andre Erhverv og virke forstyrrende der, og jeg gaar ogsaa ud fra, at Bryggeriarbejderne vil opnaa en Overenskomst. Jeg anser det derfor for urimeligt, at man skulde knytte en lignende Bestemmelse til nu som den, der var gældende i det Forslag, der blev vedtaget i Fjor.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller benyttede nu som tidligere Lejligheden til at gaa tilbage i Historien og fortælle, at i 1933 mistede Regeringen en Del af sin Prestige. Nej, det vil jeg nu ikke være enig med det ærede Medlem om. Jeg synes, Regeringen har klaret sig saa nogenlunde igennem i de følgende Tider.

Men det ærede Medlem var enig med mig i, at Konflikten bør søges forhindret — og jeg havde for Resten ogsaa den Opfattelse, at det ærede Medlem Hr. Brorsen delte den Anskuelse, at man bør søge denne Konflikt undgaet. Af de samme Grunde, som jeg har nævnt over for det ærede Medlem Hr. Brorsen, maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at jeg fraraader Tanken om en Voldgiftsret.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller gik ind paa Mæglingsforslagets Enkeltheder og nævnte tre Punkter, for det første Tillægget til Akkordfortjeneste, som er mindre for de højere Fortjenesters Vedkommende end for de lavere, og fandt, at dette var urigtigt. Ja, det er dog det, der har været gældende hele Tiden, og det maa jo ogsaa være Formaalet, at man helt igennem bør søge at hæve de lavere Lønninger. Vil man et forholdsmæssigt Tillæg til Akkordfortjenesten, maa det jo være et generelt Tillæg, og saa vil det sige, at de, der har den store Akkordfortjeneste, ogsaa faar et forholdsvis